

Universitätsbibliothek Paderborn

**D. Burchardi VVormaciensis Ecclesiae Episcopi,
Decretorum Libri XX. ex Consiliis, & orthodoxoru[m]
patru[m] Decretis, tum etiam diuersaru[m] nationum
Synodis, ceu loci communes congesti, in quibus ...**

Burchardus <Wormaciensis>

Parisiis, 1549

Quòd nullus à consolatione vulnerati fratris se subtrahere debeat. xlv.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10722

& anima, si semel salutē suam cœperit desperare, iam nec intelligit quomodo, vel in quæ mala præcipitetur: ita & qui desperatione capti sunt, intolerabiles fiunt, & per omnes malitiæ vias discurrunt. Exurge, exurge quæso, expergiscere aliquando: & diabolicam hanc depone temulentiã. Parce cunctis, qui pro tua desperatione desperant, ne putent se viam virtutis incedere, si te ad eam redisse non videant. Respice quæso te, quantus nunc mœror omnium sanctorum fratrum habeat chorum, & quanta lætitia atq; exultatio incredulis fiat, quantaq; eis ad præcipitia luxuriæ decreseat authoritas. Nec erit post hæc aliquis, qui quolibet lapsu deiectus, non statim resurgere cupiat, & statim se reparare festinet.

Quod nullus a consolatione vulnerati fratris se subtrahere debeat. Cap. XLV.

VBI est misericordia Christianæ religionis, quam magister noster sacrificio docuit esse meliorem? Ecce iam concet frater ab hoste percussus, adhuc forsitan palpitans, & vos quasi sine vulnere reuertimini, nec consolationem plagæ illius deferre tentatis? Nolite esse sine formidine, fortiores, fortiolem percussit inimicus, ut facilius ei aditus esset ad reliquos. Ut quid ergo spernitis vulneratū, aut si eum putatis & mortuum? Melior concubina Saul filia Resafa, quæ corpora defunctorum, quos Dauid pro Gabaonitarum vitione percusserat, eo usque accincta sacco, hoc est, cilio custodiuit, donec eis roraret aqua de celo, id est, donec pro venia eorum misericordiam cœlestis scintilla defluerat. Melior fuit ille Iudas Machabæus, qui etiam pro mortuis fratribus orationem credidit esse faciendam: quosdam de lamnia ciuitate idolorum dona prostrauerat. Ut quid rogo medicus noer inter librorum suorum loculos tot constituet genera pigmentorum? Si nihil est ex emplastris eius, quo sanari possit vulnus quod percussit inimicus: & si placet, aperiamus scholam medicinæ nostræ, & à principio canonis vulnerum, ac medicaminum species perquiramus. Ecce in ipsius introitu scholæ occurrunt illi seminis carnalis authores, qui venenato serpentis dente percussi, non statim poenæ mortis addicti sunt, sed eiectione paradysi deliciis, id est, de Ecclesiæ libertate, & sacri communione ministerii.